

gift, som gaar til disse Kasser, skal anvendes til saa almennyttige Ting som Vejvæsenet paa Færøerne, Bygning af Broer og Landingssteder eller Havne, Kirkernes Vedligeholdelse og Opførelse af ny Kirker, til Fattiggasserne og til Skolefondene.

Ser man hen til den Kasse, der forestaar Kommunikationsvæsenet, nemlig „økonomisk Fond“, som har med Veje, Broer og Landingssteder af gøre, er den for Øjeblikket i en meget stor Forlegenhed for Penge, saa at den ikke paa nogen som helst Maade kan bestride de Udgifter, den skulde bestride. Der er i Grunden ikke noget ordnet offentligt Vejvæsen paa Færøerne, findes ikke Spor til det, kan man godt sige. Det blev fremholdt allerede saa tidlig som i 1851 her i Tinget af den daværende Folketingsmand for Færøerne ved Behandlingen af Loven om Færøernes Lagting. Der blev stillet Forslag om at faa ansat Vejbetjente paa Færøerne. Men hvorledes Anskuelserne vare hos den daværende Indenrigsminister, fremgaar af en Udtalelse, som han rettede til Folketingsmanden for Færøerne, og som jeg med Formandens Tilladelse skal oplæse: „Jeg vil spørge ham, om han virkelig tror, at der nogen Sinde kan komme et saadant Vejvæsen paa Færøerne, at der paa alle Øerne tilsammen kan være Brug for en eneste Vejbetjent, og hvorledes han da kan foreslaa, at de forskellige Kommunalbestyrelser, hver især, skulde vælge Vejbetjente. Med Hensyn til Landingssteder og Broer maa jeg bemærke, at der kun er meget faa Steder, hvor der kan gøres noget i den Henseende, thi Bølggenhed og Lokalteter ere saaledes, at der ikke kan gøres noget.“ Den Anskuelse havde man den Gang i Henseende til Veje, Landingssteder og Broer, og denne Anskuelse har været den raadende hidtil, lige til de allerseneste Aar — desværre, kan man sige. Det er ganske forstaaeligt, at naar den Anskuelse ogsaa har været den herskende ovre paa Færøerne, har Lagtinget heller ikke fundet nogen synderlig Anledning til at forøge Økonomisk Fonds Midler, thi saa havde man jo ikke noget synderligt at bruge disse Midler til. Men derved er man jo ogsaa kommen i den sørgelige Omstændighed, at naar der nu pludselig begynder for Alvor at vise sig Sans hjemme for Anlæg af Veje, Broer og Landingssteder, saa staaer Lagtinget der og kan ikke andet end afvise alle mulige Andragender, som komme baade fra den ene og den anden, fordi de ikke have Midler til Raadighed. Og Bøerne have jo slet ikke stillet store For-

dringer til Pengehjælp. Naar der har skullet foregaa et eller andet Anlæg hjemme, har man anmodet om at faa Midler til Indkøb af Materialier, f. Eks. til Broer og Havneanlæg. Alt Arbejde har Bygdens Folk paataget sig at udføre selv personlig, men desuagtet har det ikke været muligt at opnaa noget nævneværdigt. Det hele, som Økonomisk Fond i det sidste Aar har været i Stand til at ofre paa vore Kommunikationer, er 776 Kr. 84 Øre, og enhver vil forstaa, at det er jo omtrent det samme som ingenting. Derfor staaer jo ogsaa vort Vejvæsen paa en saa ualmindelig primitiv Fod, at man f. Eks. paa en Vej, der gaar ud fra Thorshavn, kan se Vejvæsenets Folk endnu gaa og bære Vejgruset i Kasser paa Ryggen. Da det staaer saaledes til i vor Hovedstad, skal man jo ikke forundre sig meget over, at de enkelte offentlige Veje eller Stier, hvad man skal kalde det, som blive anlagte omkring paa Landet, lægges med smaa Trappetrin, hvor de skulde have gaaet i en passende Kurve. Der findes heldigvis nu enkelte private Undtagelser, men det offentlige Vejvæsen staaer som sagt endnu paa den Fod overalt.

Hvad nu de andre Kasser angaar — som før have nydt godt af Hvalfangsten, blandt andet Kirkekasserne — er der heller ingen Midler i dem. Befolkningen vokser jo en Del derovre, og der er Trang dels til ny Kirker og dels til Udvidelse af de gamle, men det er aldeles umuligt at efterkomme Befolkningens Ønske. Endskønt man er saa nøjsom derovre, at man lader sig nøje med en 2,000 Kr. og saa selv skyder Resten til for at faa sin Kirke opført, saa kan man endnu ikke drive det til denne Snm. De fleste Kirkekasser staa derimod i meget stor Gæld. Fattiggassen har jo ogsaa haft sine Indtægter gennem Hvalafgiften. Om end man maaske nok kan sige, at den økonomiske Tilstand paa Færøerne for Øjeblikket er ganske god, saaledes at der ikke er betydelig større Trang til Fattiggassens Bidrag nu end før, har denne Kasse dog sine Ting, som den skal støtte, blandt andet Hospitaler og Sygehuse, og ved den forøgede Folkmængde og den forøgede Sygelighed ere ogsaa Kravene til denne Kasse fra disse Institutioners Side blevne forøgede. I det hele taget maa man sige, at disse fire Kasser, som før have nydt Indtægt af Hvalfangsten, ere meget daarligt økonomisk stillede for Øjeblikket, og der er ikke Tale om, at man ved at henvende sig til andre Kasser kan faa de nødvendige Bidrag, thi de andre Kasser, som sortere